

اطلاعات درباره بیهوشی عمومی کودک شما

در این بروشور توضیح داده شده است که وقتی کودک یا شخص جوانی به بیمارستان می‌آید تا با بیهوشی عمومی عمل جراحی شود چه چیزی در انتظارش خواهد بود. این بروشور توسط دکتران بیهوشی، با همکاری نمایندگان بیماران، والدین و پرستاران نوشته شده است.

فهرست مطالب

این بروشور موارد زیر را توضیح می‌دهد:

- اطلاعات کلی راجع به بیهوشی و تیمی که از کودک شما نگهداری می‌کند
- چگونه کودک خود را برای عمل جراحی آماده کنید
- از کجا منابع اطلاعات برای کودکان و افراد جوان پیدا کنید
- پیش از عمل جراحی چه اتفاقی می‌افتد
- در روز عمل جراحی چه اتفاقی می‌افتد
- پس از عمل جراحی چه اتفاقی می‌افتد
- خطرها و تصمیم‌گیری مشترک.

درباره بیهوشی

بیهوشی عمومی تضمین می‌کند که فرزندتان در وضعیتی مشابه خواب عمیق است و در طول یا روند عمل جراحی دردی حس نخواهد کرد.

داروهای بیهوشی داروهای هستند که برای شروع و ادامه بیهوشی استفاده می‌شوند.

- نحوه استفاده از برخی داروهای بیهوشی تزریق دارو به رگ از طریق یک لوله پلاستیکی به اسم کانول است.
 - بقیه داروهای بیهوشی اما با تنفس گاز از طریق ماسکی که دهان و بینی را می‌پوشاند اثر می‌کنند. معمولاً یک کانول هنگامی که کودک شما خواب است به زیر پوست وارد می‌شود.
 - عمل بیهوشی با ادامه تنفس گاز یا از طریق تزریق با کانول یا ترکیبی از هر دو می‌تواند حفظ شود.
- دکتر بیهوشی دکتر حرفه‌ای است که علاوه بر تزریق داروی بیهوشی، در طی عمل جراحی و بعد از آن وضعیت سلامتی فرزند شما را تحت نظر دارد. دکتر بیهوشی همچنین بعد از عمل جراحی مسئول مراقبت و رفع درد کودک شما می‌باشد.

ممکن است قبل از روز عمل جراحی، پرستاری از بیمارستان با شما تماس بگیرد تا در مورد جزئیات سلامت کودک شما و داروهایی که مصرف می‌کند، سوال کند. با این کار، قبل از روز عمل جراحی، فرصت کافی برای هماهنگی تجهیزات یا آزمایش‌های دیگر را در صورت نیاز خواهند داشت.

بسیاری از بیمارستان‌ها، از کودکان، بخصوص کودکانی که بیماری مزمن دارند یا جراحی مهمی پیش رو دارند، می‌خواهند که به کلینیک پیش ارزیابی مراجعه کنند. در کلینیک درباره سلامت عمومی کودک، داروهای مصرفی و حساسیت‌های او سوال خواهند کرد. آنها با یک سوآب از پوست نمونه برداری می‌کنند (یک گوش پاک‌کن به آرامی روی پوست مالیده می‌شود) تا پیش از عمل جراحی مطمئن شوند عفونتی وجود ندارد و هر آزمایش خونی که لازم باشد، انجام می‌دهند.

ممکن است با دکتر بیهوشی هم دیداری داشته باشید، تا راجع به تمام گزینه‌های موجود و خطرات احتمالی خاص بیهوشی با شما صحبت کند. دکتر بیهوشی یا پرستار مربوطه معمولاً از شما خواهند پرسید که آیا فرزندتان قبلاً تجربه بیهوشی یا تزریق، مثلاً واکسن، را داشته‌است یا خیر. گاهی اوقات دلایل پزشکی برای بهتر بودن یک نوع بیهوش کننده نسبت به نوع دیگر وجود دارد. دکتر بیهوشی راجع به چگونگی آغاز استفاده از داروی بیهوشی‌ای که توصیه می‌کند و دلایل آن با شما صحبت خواهد کرد.

بعد از صحبت با شما، سر یک برنامه با شما توافق خواهد شد. گاهی اوقات لازم است که برنامه بسته به واکنش و پاسخ کودک شما در روز عمل جراحی عوض شود.

شما می‌توانید مسائل و نگرانی‌های خود را در روز عمل جراحی یا بعد از آن [با تیم پزشکی] در میان بگذارید.

چه طور فرزندتان را آماده کنید

به روش‌های مختلفی می‌توانید فرزندتان را برای آمدن به بیمارستان آماده کنید. اگر فرزند بسیار خردسال دارید باید او را از نظر ذهنی آماده کنید و این موارد را برای او توضیح دهید:

■ که آنها دارند به بیمارستان می‌روند

■ که قرار است تحت عمل جراحی یا معاینه قرار گیرند

■ یکسری اطلاعات کلی در خصوص اتفاقاتی که قرار است برای آنها در مدتی که در بیمارستان هستند، بیفتد.

بهترین زمان برای دادن این اطلاعات برای هر کودک متفاوت است. کودکان پیش دبستانی کافی است تنها یک روز قبل از رفتن به بیمارستان این اطلاعات را دریافت کنند. کودکان بزرگتر ممکن است به زمان بیشتری نیاز داشته باشند.

همچنین روی وب سایت ما می‌توانید به بروشورهایی برای کودکان از هر رده سنی به زبان‌های مختلف دسترسی داشته باشید:

www.rcoa.ac.uk/patientinfo/translations#languages. همچنین اطلاعات بیشتر در وبسایت انجمن متخصصین بیهوشی

کودکان بریتانیا و ایرلند موجود است: www.apagbi.org.uk/children-and-young-people

<https://www.apagbi.org.uk/children-and-young-people>

برخی بیمارستان‌ها قبل از عمل جراحی به کودکان اجازه‌ی بازدید از بخش جراحی کودکان یا اتاق بیهوشی را می‌دهند. این یک روش خوب برای آماده سازی ذهنی کودک و کاهش اضطراب او است. بعضی بیمارستان‌ها از طریق برنامه‌های کاربردی و ویدیوهای مجازی داخل بیمارستان را ارائه می‌کنند.

بیشتر بیمارستان‌ها خدماتی همچون نتاثر درمانی ارائه داده و در حین نمایش توضیحاتی در خصوص بیهوشی و تشویق بیمار آن داده می‌شود.

چه چیزی به کودک خود بگویید

- به کودک خود توضیح دهید که عمل جراحی یا آزمایش به او در روند بهبودی یک وضعیت پزشکی موجود چگونه کمک می‌کند.
- فرزند خود را تشویق به صحبت و پرسیدن سوال درباره عمل جراحی نمایید. کتاب، انواع بازی و داستان می‌توانند به کودکان کمک کنند.
- درباره زمان بندی عمل جراحی با کودکان صحبت کنید. چه زمانی قرار است عمل جراحی یا آزمایش انجام گیرد؟ برای چه مدت قرار است در بیمارستان بمانند (اگر اطلاعاتی در این زمینه دارید)؟
- اگر قرار است فرزندتان شب را در بیمارستان بماند، به او بگویید که شما می‌توانید همراه او بمانید یا نه. اگر در این خصوص مطمئن نیستید می‌توانید با تماس گرفتن با اطلاعات بیمارستان تاییدیه بگیرید.

چه چیزی به بیمارستان برده شود

پرستار شما می‌تواند توصیه‌هایی در خصوص وسایلی که لازم است به بیمارستان ببرید به شما کمک کند، اما لطفاً این موارد را همراه خود داشته باشید:

- هرگونه دارو مصرفی، در بسته‌بندی اصلی خود، که کودک شما معمولاً مصرف می‌کند
 - پیژامه، دمپایی، لباس اضافه، لباس زیر یا پوشک بچه
 - مسواک، خمیردندان، شانه و وسایل بهداشتی
 - اسباب بازی یا خرس مورد علاقه
 - کتاب یا پد نقاشی
 - تلفن همراه و وسایل الکترونیکی ولی همراه با شارژر و هدفون.
- کودکان همواره از مشارکت در انتخاب وسایل همراه لذت می‌برند، ولی بهتر است که از آوردن بیش از حد اسباب بازی خودداری شود چون معمولاً اسباب بازی و سرگرمی‌ها توسط بیمارستان نیز ارائه می‌گردد.
- اگر قبل از عمل جراحی حال کودکان خوب نبود؟
- اگر کودکان دو هفته قبل از عمل سرماخورده یا سرفه شدید داشته و یا طی چند روز پیش از جراحی دچار اسهال یا استفراغ بوده است، حتماً با بیمارستان تماس بگیرید. شاید لازم باشد که تا زمانی که حال کودکان بهتر شود عمل جراحی را به تعویق اندازید.
- سرفه و سرماخوردگی در کودکان، به خصوص در سنین کمتر، ریسک مشکلات تنفسی تحت داروهای بیهوشی را بالا می‌برند. این علائم همچنین می‌توانند احتمال عفونت سینه را نیز در آنها افزایش دهند. بنابراین بسیار مهم است که اگر کودکان ناخوش بوده است، مسئولین بیمارستان را از این موضوع آگاه کنید.
- همچنین اگر کودکان اخیراً دچار آبله مرغان، سرخک و یا دیگر بیماری‌های عفونی شده است، می‌بایست این اطلاعات را با مسئولین بیمارستان در میان بگذارید.
- واکسیناسیونی که به تازگی انجام شده باشد، معمولاً برای کودکی که تحت بیهوشی قرار می‌گیرد، مشکلی ایجاد نمی‌کند. مگر اینکه در حین رفتن به عمل جراحی کودک تب بالایی داشته باشد. در این صورت گاهی اوقات بهتر است که عمل جراحی به تعویق بیفتد. این پیشامد بسیار غیر معمول می‌باشد، بنابراین توصیه ما به والدین این است که واکسیناسیون را طبق برنامه انجام دهند و به دلیل عمل جراحی، واکسن را عقب نیندازند.

خطرات احتمالی و تصمیم‌گیری مشترک

مشکلات جدی با داروهای بیهوشی مدرن غیر معمول است. بیشتر کودکان بعد از عمل جراحی و بیهوشی به سرعت بهبود می‌یابند و به حالت عادی بر می‌گردند. بسیاری از کودکان ممکن است احساس حالت تهوع یا گلو درد داشته باشند. این عوارض معمولاً مدت زیادی طول نمی‌کشند. داروهایی برای درمان استفراغ و حالت تهوع در دسترس است و اغلب به آنها داده می‌شود.

اطلاعات بیشتر در مورد پیشامدها و خطرات احتمالی معمول برای کودکان و نوجوانان تحت بیهوشی عمومی در وب‌سایت ما و به زبان‌های مختلف قابل دسترسی می‌باشد: www.rcoa.ac.uk/patientinfo/translations#languages

تصمیم‌گیری مشترک

تصمیم‌گیری مشترک تضمین می‌کند که افراد برای اتخاذ تصمیم‌هایی که برایشان مناسب است، حمایت شوند. این یک فرآیند همکاری است که از طریق آن پزشک از بیمار حمایت می‌کند تا در مورد نوع درمان خود تصمیم بگیرد.

این گفتگو شامل موارد زیر می‌شود:

■ تخصص پزشک، مانند گزینه‌های درمانی، شواهد، خطرات احتمالی و مزایا

■ آنچه بیمار بهتر می‌داند: ترجیحات شخصی، شرایط فردی، اهداف، ارزش‌ها و باورها.

اطلاعات بیشتر در: www.england.nhs.uk/personalisedcare/shared-decision-making

در اینجا چند ابزار است که می‌توانید از آنها برای بهره‌گیری بیشتر از گفتگوهای خود با متخصص بیهوشی یا کادر ارزیابی پیش از عمل استفاده کنید:

انتخاب چارچوب عاقلانه‌ی UK BRAN

از این چارچوب به عنوان وسیله‌ای برای یادآوری پرسیدن سوالات در مورد درمان استفاده کنید.

https://bit.ly/CWUK_leaflet

NHS سه سوال می‌پرسد

ممکن است گزینه‌هایی در مورد مراقبت‌های بهداشتی شما وجود داشته باشد.

https://bit.ly/NHS_A3Qs

مرکز مراقبت‌های پیش از عمل (CPOC)

CPOC انیمیشنی برای توضیح تصمیم‌گیری مشترک تولید کرده است.

www.cpo.org.uk/shared-decision-making

بیمارستان شما باید تمامی دستورالعمل‌ها مبنی بر اینکه از چه زمانی کودک نباید چیزی بخورد یا بنوشد، را برای شما به طور شفاف توضیح دهد. بسیار مهم است که شما و کودکان از این دستورالعمل‌ها پیروی کنید.

در حین بیهوشی، غذا یا مایعات باقیمانده در معده کودکان ممکن است به پشت گلو برسد و به ریه‌ها وارد شود. اگر کودکان خیلی به تازگی غذا خورده باشد، عمل جراحی با تاخیر انجام شده و یا تا روزی دیگر به تعویق خواهد افتاد.

کودکان احساس راحتی بیشتری خواهند داشت اگر که طولانی تر از حد تجویز شده از خوردن و نوشیدن پرهیز نکنند. برخی بیمارستان‌ها به کودکان اجازه می‌دهند و یا توصیه می‌کنند که در هنگام ورود چیزی بنوشند.

موارد زیر، زمان بندی‌های مورد توافق پیش از عمل جراحی‌های غیر فوری است که کودک چه موقع می‌تواند چیزی بخورد یا بیاشامد. اما لطفاً دستورالعمل‌های خاص بیمارستان خود را دنبال کنید زیرا ممکن است متفاوت باشند.

■ کودک می‌تواند شش ساعت قبل از عمل جراحی، یک وعده غذای سبک و/ یا یک لیوان شیر بخورد. پس از آن، نباید هیچ چیز از جمله شیرینی‌جات بخورد و آدامس هم نباید بجوند.

■ نوزادانی که از شیر مادر تغذیه می‌کنند می‌توانند تا چهار ساعت قبل از عمل جراحی شیر بخورند.

■ نوزادانی که از شیشه شیر می‌خورند، می‌توانند تا شش ساعت قبل از عمل جراحی، شیر خشک بخورند (لطفاً برای نوزادان خیلی کوچک یا زودرس از بیمارستان در مورد هر دستورالعمل احتمالی متفاوت سوال کنید).

■ کودکان باید تا یک ساعت قبل از عمل جراحی، به نوشیدن آب یا نوشیدنی‌های بسیار رقیق ادامه دهند. این امر باعث می‌شود که آنها راحت باشند و سیراب بمانند.

کودک شما باید طبق دستور پزشک، هر دارویی را که لازم است در روز جراحی مصرف کند.

وقتی به بیمارستان می‌رسید، وزن و قد کودک شما اندازه گرفته می‌شود (مگر اینکه این کار قبلاً در جلسه پیشین انجام شده باشد). پرستار همچنین، دمای بدن کودک، ضربان قلب و میزان تنفس، سطح اکسیژن و فشار خون او را می‌سنجد.

انجام آزمایش بارداری از طریق نمونه ادرار، برای دختر بچه‌های بالای ۱۲ سال امری معمول است. اطلاعات بیشتر را می‌توانید در اینجا بیابید:

<https://bit.ly/NHS-Leaflet>

پرستار درباره داروها و حساسیت‌های احتمالی کودک پرس‌وجو می‌کند و دو دستبند که مشخصات کودک روی آن نوشته شده را به مچ دست و پای کودک می‌بندد. در بعضی از بیمارستان‌ها، در صورتی که کودک آلرژی خاصی داشته باشد، دستبندی دیگر و یا دستبندی با رنگ متفاوت به دستش اضافه می‌کنند.

متخصص بیهوشی پیش از انجام عمل جراحی، با شما ملاقات می‌کند تا در مورد داروی بیهوشی کودکان صحبت کند.

متخصص بیهوشی می‌بایست در مورد سلامت عمومی فرزند شما اطلاعاتی حاصل کند که شامل موارد زیر می‌باشد:

■ تجربه قبلی بیهوشی

■ هر نوع دارویی که کودکان مصرف می‌کند

■ هر نوع حساسیتی که آنها دارند

■ هر نوع سرفه، سرماخوردگی، اسهال و استفراغ اخیر.

اگر فرزند شما یا دیگر اعضای خانواده سابقه‌ی مشکل با هر نوع داروی بیهوشی داشته‌اند، بسیار مهم است که به متخصص بیهوشی اطلاع دهید و هرگونه اطلاعات و مدارکی که خود شما یا اعضای دیگر خانواده دارند را همراه بیاورید.

این فرصت مناسبی است برای اینکه نگرانی‌های خود یا کودکان‌تان را در مورد داروی بیهوشی در میان بگذارید. شاید بهتر باشد فهرستی از سوالات خود تهیه کنید.

بسته به نوع عمل جراحی کودکان‌تان، متخصص بیهوشی شاید بتواند موقعی که کودکان‌تان خوابیده‌اند، عصب‌ها را با تزریق موضعی داروی بیهوشی بی‌حس کند تا بعداً به تسکین درد کمک کند.

آنها شاید نیاز داشته باشند که از محفظه قطره یا کانول (تزریق وریدی) استفاده نمایند. دکتر بیهوشی دلایل استفاده از این ابزارها و اهمیت آنها برای ایمن نگه داشتن کودک در زمان خواب و راحتی او پس از بیداری را با شما در میان خواهد گذاشت.

گاهی در حین ارزیابی شرایط کودک، متخصص بیهوشی ممکن است به نکته ای در مورد او برخورد کند که منجر به تعویق انجام عمل جراحی آن روز برای کسب اطمینان خاطر بیشتر شود. در این صورت، آنها شما را از این امر مطلع خواهند کرد و در مورد اینکه آیا عمل ایمن بوده و چه زمانی برای انجام آن مناسب می باشد با شما گفتگو خواهند کرد.

پیش درمان ها (داروهای پیش از جراحی)

هر دارویی که قبل از داروی بیهوشی داده شود به این نام خوانده می شود.

ممکن است متخصص بیهوشی درباره ی استفاده از داروی آرام بخش برای تسکین درد کودک اتان با شما صحبت کند. با این حال، این داروها معمولاً استفاده نمی شوند زیرا می توانند کودکان را بعد از عمل جراحی دچار خواب آلودگی کنند. همچنین شاید داروهای مسکن درد به عنوان پیش درمان تجویز شوند، یا اینکه شاید متخصص بیهوشی درمانی مضاعف را برای شرایطی مانند آسم پیشنهاد کند.

بیشتر داروهای پیش درمان به طور مایع و از طریق دهان داده می شود ولی بعضی بیمارستان ها ممکن است از راه های دیگری استفاده کنند.

کرم بی حس کننده موضعی

تقریباً تمام کودکان کرم بی حس کننده بر پشت دست خود خواهند داشت که با یک پانسمان شفاف پوشانده می شود. این یک کرم بی حس کننده موضعی است که 30-60 دقیقه طول می کشد تا اثر کند.

این کرم باعث کاهش حس کردن کانول قرار داده شده در دست یا بازوی کودک می شود.

در صورتی که استفاده از کرم ممکن نباشد، می توان به جای آن از اسپری سرد بی حس کننده موضعی در ناحیه مورد نظر استفاده کرد.

رفتن به اتاق عمل

بیشتر بیمارستان ها لباس های رنگارنگ برای کودک فراهم می کنند تا آن را هنگام رفتن به اتاق عمل بپوشد. همچنین فرزند شما شاید بتواند لباس یا پیژامه خودش را به تن کند. در صورت لزوم، آنها می توانند پوشک به پا داشته باشند. پرستار تان در مورد چگونگی لباس زیر با شما صحبت خواهد کرد.

فرزند شما می تواند خود به اتاق بیهوشی برود و یا بر روی تخت خواب، صندلی چرخدار یا چرخ دستی بیمارستان به آنجا انتقال داده شود. برخی از واحدها انواع سرگرم کننده تری از حمل و نقل دارند. بعضی از بیمارستان ها ممکن است پیشنهاد استفاده از ماشین بازی الکتریکی را ارائه کنند.

در اتاق بیهوشی

یک پرستار و یا متخصص مراقبت های بهداشتی مثل متخصص بخش بازی، همراه شما و فرزندتان به اتاق بیهوشی خواهد آمد. کودک شما می تواند با خود یک اسباب بازی یا پتوی دلخواه بیاورد. تلفن های همراه یا تبلت ها می توانند برای پرت کردن حواس کودکان بوسیله بازی ها یا فیلم های مورد علاقه آنها مفید واقع شوند.

اگر میل داشته باشید می توانید برای آرامش کودک هنگام دادن داروی بیهوشی کنار او بمانید. در مواردی بسیار اندک، ماندن پیش کودک امکان پذیر نمی باشد.

اگر خودتان بسیار مضطرب هستید، لازم نیست که شما با فرزندتان به اتاق بیهوشی بروید. در این مواقع، یک عضو بزرگسال دیگر خانواده، پرستار بخش و یا درمانگر بازی می تواند کودک را همراهی کند. بعضی از مشاهده ی بیهوش شدن فرزند خود دچار تشویش می شوند. بنابراین اگر قصد دارید در کنار کودک اتان بمانید، خودتان را برای اینکه کمی احساساتی بشوید، آماده کنید.

ممکن است در حالی که کودک شما بر روی چرخ دستی قرار دارد، بیهوشی شروع شود. کودکان کوچک تر ممکن است در حالی که در دامان والدین نشسته اند بیهوش شوند. سپس کارمندان آنها را بر روی تخت چرخدار قرار می دهند و در صورتی که شما قادر باشید ممکن است از شما هم کمک بگیرند.

اگر از کانول برای شروع بیهوشی استفاده شود، کودک شما به سرعت بیهوش شده و بدن او شل می شود. گاهی اوقات این پروسه می تواند در بازو احساس سردی یا خارش ایجاد کند. سپس متخصص بیهوشی از ماسک برای ادامه بی حسی و تأمین اکسیژن اضافی برای ایمنی استفاده می کند.

اگر بیهوشی با گاز شروع شود، پزشک متخصص بیهوشی عموماً از ماسک برای دادن گاز استفاده می کند، یا ممکن است گاز را از طریق ماسک دستی که به آرامی بر روی بینی و دهان کودک قرار داده است به دهان و بینی کودک هدایت کند. گاز های بیهوشی بویی شبیه ماژیک های نوک نمدی دارند.

وقتی کودک شما بیهوش شد، متخصص بیهوشی یک کانول در دست کودک قرار می دهد تا بتواند داروی مسکن و داروهای بیهوشی مورد نیاز را تزریق کند.

معمولاً زمان کمی (بین چند ثانیه تا چند دقیقه) طول می کشد تا بیهوشی اثر کند. این مسئله نسبتاً طبیعی است که کودک در این مدت بی قرار باشد یا صدای تنفس او متفاوت به نظر برسد.

به محض این که کودک به خواب رود یکی از کارکنان شما را از اتاق به بیرون مشایعت می کند تا تیم بیهوشی پروسه عمل جراحی را آغاز نمایند. شما نمی توانید فرزند خود را در اتاق عمل همراهی کنید، ولی متخصص بیهوشی در طول عمل با او خواهد بود و فشار خون، نبض، تنفس و سطح اکسیژن خون کودک را از نزدیک کنترل کرده و از ایمنی و بیهوشی کامل او اطمینان حاصل خواهد کرد.

اکنون زمان مناسبی برای شما می باشد تا بروید و چیزی بخورید و یا بنوشید. اما این امر را به کارمندان بیمارستان اطلاع دهید و شماره تلفن همراه خود را در اختیار آنها بگذارید تا در صورت لزوم بتوانند با شما تماس بگیرند.

پس از عمل جراحی

در اتاق ریکاوری

بیشتر کودکان در اتاق ریکاوری از خواب بیدار می شوند. کودکان هنگام بیهوش آمدن پانسمانی بر روی کانول خود خواهند داشت تا از آن محافظت کند و دیده هم نشود.

در حین بیهوش آمدن، هر کودک توسط پرستار متخصص یا سایر متخصصین پزشکی تحت مراقبت قرار می گیرد تا از راحت بودن فرزندتان اطمینان حاصل شود. آنها در صورت نیاز داروهای بیشتری برای جلوگیری از حالت تهوع و تسکین درد به کودک می دهند. هنگامی که کودک شما بیدار و آرام شده باشد، به شما اطلاع داده خواهد شد تا به او ببینید. متخصص بیهوشی در دسترس است و در صورت نیاز می تواند کمک کند.

اضطراب و ناراحتی در حین بیدار شدن

برخی از کودکان هنگام بیدار شدن علائمی از سردرگمی و یا اضطراب از خود نشان می دهند. این امر در سنین کمتر مانند پیش دبستانی معمول تر است.

برخی از کودکان، مخصوصاً آنها که خردسال تر می باشند بسیار آشفته حال می شوند. آنها ممکن است گریه کنند و غلت بزنند و یا دست و پایشان را تکان دهند. این رفتار ممکن است حدود ۳۰ دقیقه و گاهی بیشتر طول بکشد. کارکنان اتاق ریکاوری در چنین وضعیتی در مراقبت از کودکان تجربه دارند. آنها تشخیص خواهند داد که آیا مسکن بیشتری برای کاهش درد لازم است یا نه. آنها همچنین در مورد بهترین راه های آرامش و اطمینان خاطر دادن به کودکان، به شما توصیه هایی خواهند کرد.

نگرانی پدر و مادر از بیدار شدن کودک در حال اضطراب بسیار طبیعی می باشد. اگر کودک شما در گذشته این نوع پریشانی را تجربه کرده است، بهتر است آن را با دکتر بیهوشی خود در میان بگذارید تا متخصصین بتوانند روش های اجتناب از آن را در آینده بررسی کنند.

مسکن درد

برای اطمینان از بیدار شدن کودک در آرامترین حالت ممکن، در حین بیهوشی به او داروهای مسکن و در برخی موارد بی حسی موضعی داده می شود. انتخاب مسکن درد به نوع عمل جراحی بستگی دارد.

متخصص بیهوشی، جراح و/ یا کارکنان بخش با شما درباره ی بهترین مسکن درد برای کودکان صحبت خواهند کرد.

بازگشت به خانه

در اغلب اوقات کودک می تواند در روز عمل جراحی به خانه برگردد. این امر منوط به آن است که جراح و متخصص بیهوشی مطمئن باشند که خطری متوجه فرزند شما نیست و او به خوبی در حال بهبودی است.

به شما درباره چگونگی استفاده از داروهای مسکن در خانه مشاوره داده خواهد شد. همچنین داشتن پاراستامول و ایبوپروفن کودکان در خانه برای مدت بهبودی کودک شما در خانه سودمند است. شما می بایست توصیه های مربوط به دادن مسکن به کودک خود را با دقت دنبال کنید.

بعضی کودکان در راه بازگشت به خانه ممکن است احساس حالت تهوع داشته باشند یا استفراغ کنند. بهتر است آماده این مسئله باشید!

اگر فرزندتان را در روز عمل جراحی به خانه می برید، شماره تماسی به شما داده می شود تا در صورت هرگونه نگرانی درباره فرزند خود در خانه بتوانید با آن تماس بگیرید.

پرسش‌هایی که شاید بخواهید برسید

اگر درباره داروهای بیهوشی کودک خود پرسش‌هایی دارید، آن‌ها را یادداشت کنید (می‌توانید از مثال‌های زیر استفاده کنید و سوال‌های خود را نیز در فضای زیر به آنها اضافه کنید). اگر می‌خواهید روز قبل از عمل جراحی خود با دکتر بیهوشی صحبت کنید، با تیم ارزیابی پیش از عمل جراحی تماس بگیرید تا بتوانید گفتگوی تلفنی با دکتر بیهوشی داشته باشید یا یک نوبت ویزیت با او در کلینیک بگیرید.

1 آیا خطر احتمالی خاصی کودک‌ام را تهدید می‌کند؟

2 چه زمانی بهتر است که با فرزندم در مورد بیهوشی صحبت کنم؟

3 چگونه سطح اضطراب فرزند خود را کنترل کنم؟

4 فرزند من چه زمانی می‌تواند به مدرسه بازگردد؟

5 ...

6 ...

7 ...

سلب مسئولیت

ما همه تلاشمان را می‌کنیم تا اطلاعات ارائه‌شده در این جزوه درست و به‌روز باشند؛ اما نمی‌توانیم تضمینی در این باره بدهیم. البته، انتظار هم نداریم این اطلاعات کلی پاسخگوی همه سوال‌های احتمالی یا دغدغه‌های مهمتان باشند. باید درباره تصمیم‌ها یا نگرانی‌هایتان با تیم پزشکی‌تان مشورت کنید و این جزوه را فقط نوعی راهنما در نظر بگیرید. جزوه حاضر نمی‌تواند جایگزین توصیه‌های پزشک باشد. استفاده از این جزوه برای مصارف تبلیغاتی یا تجاری ممنوع است. برای مطالعه متن کامل اعلامیه سلب مسئولیت، اینجا کلیک کنید

www.rcoa.ac.uk/patient-information/translations/farsi

همه ترجمه‌ها توسط سازمان Translators without Borders (مترجمان بدون مرز) انجام شده‌اند. با ارزیابی کیفی ترجمه‌ها، تا حد ممکن، از درستی آن‌ها اطمینان به عمل می‌آوریم. البته، همیشه احتمال ترجمه یا برداشت اشتباه از بعضی اطلاعات وجود دارد.

نظرهایتان را با ما در میان بگذارید

اگر هر گونه نظر کلی‌ای دارید، لطفاً آن‌ها را به آدرس زیر ارسال کنید: patientinformation@rcoa.ac.uk

Royal College of Anaesthetists

Churchill House, 35 Red Lion Square, London WC1R 4SG

02070921500

www.rcoa.ac.uk

چاپ هفتم، اکتبر 2023

این برگه را هفتاد و سه سال از تاریخ انتشار بازنگری خواهد شد.

© Royal College of Anaesthetists 2023

این جزوه ممکن است به منظور اطلاع‌رسانی به بیمار تکثیر شود. لطفاً این منبع اصلی را ذکر کنید. اگر مایل به استفاده از بخشی از این جزوه در نشریه دیگری هستید، باید تشکر و قدردانی مناسب انجام شود و لوگوها، نام تجاری، تصاویر و نمادها حذف شوند. برای کسب اطلاعات بیشتر، لطفاً با ما تماس بگیرید.